

9.

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก. กุรุมะโรทิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(เสียงนาฬิกาตี ๒๓.๓๐ น. โปรดใช้นาฬิกาที่ตีเป็นเสียงเพลง)

(เสียงฝีเท้าคนหลายคน เดินไปที่ประตูห้องของว่าง)

(เสียงเกาะ หูบ ตบประทุดังต่อไปอีกครู่หนึ่ง)

พรณี คืองเขาทางหน้าต่างละ แต่เราไม่ทีทางจะได้กำแพงออกไปถวหน้าต่างได้

ไกรสร ถ้างั้นก็ฟัง ผมเอาเอง

(ไกรสรโถมคัวเข้ากระแทกประตู่ เสียงกระแทกประตู่หลายครั้ง ในที่สุด
ก็มีเสียงประตู่เปิดโครมออกไป เสียงผีเฝ้าคนเขาไปในห้อง)

ไกรสร เกือบตาย (หอบ) กลอนมันพิเศษเกินไป (หอบ) เคี้ยวครีบกั ทุกคนไปรคอย่า
เพ็งวุ่นวาย ไปรคอย่าเคลื่อนย้ายอะไรในห้องนี้ ให้ผมตรวจดูให้ละเอียดจริง ๆ
ทุกสิ่งทุกอย่างในห้องนี้เป็นหลักฐานสำคัญทั้งนั้น

(เสียงเดิน เสียงเปิดประตู่แล้วก็มีเสียงเปิดประตู่อีกชั้นหนึ่ง เสียงเดินไป
เดินมา เสียงเคลื่อนเก้าอี้ เสียงบัน)

ไกรสร ไม่มีคุณว่องเลย มันเคียดคุณว่องไม่ใช่หรือ เจ้ มีรอยคนนอนนี้ เจ้ นี่เลือกอะไร
นรา เลือกคนแน่ ที่ผ้าปูที่นอนก็มีอีกหลายหยก

หลวงเทพ มาตกรรมลึกลับเสียแล้ว เลือกแม่มันนั้นใช่ไหม

ไกรสร เคี้ยวก่อน ไกรอย่าจับอะไรนะกริบ ไปรคปฏิบัติตามคำสั่งผม เคียงนี้เป็นเคียง
คุณว่องใช่ไหม บอย

บอย ใช่ครับ

ไกรสร คุณว่องนอนนี้ทุกคืนใช่ไหม

บอย ไม่แน่ครับ แต่คืนนี้ท่านว่าจะนอน ผมก็เลยมาทำความสะอาดตั้งแต่เช้า ผมเปลี่ยน
ผ้าปูที่นอนใหม่หมด ปลูกหมอนก็เปลี่ยน

ไกรสร ลือเห็นเคียงนี้ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่

บอย เมื่อทุ่มหนึ่งครับ เมื่อสี่ชั่วโมงกว่ามานี้เอง ผมเจ้าน้ำเย็นขึ้นมาได้ก็เย็น

ไกรสร เมื่อลือเห็นตอนทุ่มหนึ่ง ที่นอนมีรอยยับอย่างนี้หรือเปล่า

บอย ไม่มีเลยครับ ผมปูเรียบทีเดียว ยังไม่มีครั้นมานอนเลย

ไกรสร เอาละ และหลังจากทุ่มหนึ่ง ลือไม่ได้อ่านมาที่ห้องนี้ไปอีกเลยใช่ไหม

บอย ไม่ได้เข้ามาเลยครับ

โกรสร นอกจากลื้อแล้ว ควรจะมีใครขึ้นมาอีกไหม

บอย ไม่มีแน่ครับ เพราะผมถือกุญแจ ผมทำความสะอาดห้องแล้วผมก็ใส่กุญแจ ผมเอาน้ำมาใส่ตู้เย็น เวลาออกไป ผมก็ใส่กุญแจ

โกรสร ห้องนี้มีกุญแจที่คอก

บอย สองคอกครับ ผมเก็บไว้คอกหนึ่ง ท่านผู้จัดการเก็บไว้คอกหนึ่ง

โกรสร ลื้อเคยรู้ไหมว่า มีกุญแจคอกที่สามหรือเปล่า

บอย ไม่ทราบครับ ผมเคยเห็นแค่สองคอก ท่านผู้จัดการจะมีที่คอก ผมไม่ทราบ

โกรสร แปลว่า ที่นอนนี้มีรอยยู่ ระหว่างที่มหนึ่ง จนถึงเตียงนี้ คุณว่องขึ้นมาที่ม

พรวณี ก็วนหาที่มคะ

โกรสร คุณส่งศรีละ

พรวณี หาที่มตรงคะ

โกรสร คุณว่องคงจะขึ้นมานอน คงไม่มีใคร คุณส่งศรีจะคงขึ้นมาพบคุณว่องในห้องนี้ แล้วนี้คุณว่องไปไหน คุณแน่ใจหรือว่า หลังจากที่ได้ยินเสียงปิ่นดั้น คุณไม่เห็นคุณว่องวิ่งลงบันไดไปข้างล่างเลย

พรวณี แน่ใจคะ

โกรสร แปลว่า คุณว่องยังคงอยู่ข้างบนนี้

พรวณี คิดันึกว่าคงเป็นเช่นนั้นแหละคะ

โกรสร แค่ประตูห้องคุณว่องใส่กลอนข้างใน เราต้องพังเข้ามา ถ้าคุณว่องออกไปส่งคุณส่งศรีข้างนอก ประตูนี้ไม่ควรใส่กลอนข้างใน นี่แสดงว่าต้องมีคนอยู่ข้างในห้องนี้ สมมุติว่า คุณว่องไปส่งคุณส่งศรีแล้วก็กลับเข้ามาในห้อง ปิดประตูลงนอน แล้วก็เกิดยิงกันขึ้นข้างนอก ในกรณีเช่นนั้น คุณว่องก็จะต้องเปิดประตูออกมาดูอีก คุณว่องควรจะพบคุณส่งศรีนอนจมเลือดอยู่หน้าประตูห้องนั่งเล่น คุณว่องควรจะร้องเอะอะ เรียกให้คนมาช่วยกัน คุณพรวณี คุณได้ยินเสียงคุณว่องร้องหรือเปล่า

พรวณี เปล่าคะ ไม่มีเสียงใครร้องเลย

ไกรสร ก็คงแปลว่า คุณว่องไม่ไ้ลออกมาที่คุณส่งศรี หรือออกมาแล้ว แต่รีบวิ่งกลับเข้าห้อง
ล็อกแล้วก็ดงกลอนแน่น คุณว่องไม่ควรทำเช่นนั้น แต่ทำไมถึงได้ทำ

หลวงเทพ จริงแะ ทำไมไ้ว่องจึงไ้ทำอย่างนี้ ทงมันไ้กลอนข้างใน มันต้องอยู่ในห้องนี้
คุไ้ไ้เคียงซี คุณสารวัตร

ไกรสร (ก้มลงคุไ้เคียง) ผมรู้ว่าไม่มี มันก็ไม่มีจริง ๆ หน้าตางั้น...บางที่คุว่องอาจ
หนีออกไปทางหน้าต่างนั้นก็ไ้

หลวงเทพ เออ จริงซี หน้าตางมันเป็โรยูนั่นยังงิ เอะ คุณสารวัตร คุคุมานหน้าต่างนั้นซี
ท้วงมันหลุคเห็นไหม มันต้องมีไครคิง

ไกรสร คุหลวงคาคี มาช่วยกันคุ

(เสียงเดินไปหน้าต่าง)

ไกรสร มีคนไซ้หน้าต่างนี้แน่ ท้วงมันหลุคนี้งิ

บอย เคียวก่อนครับ นันมันหลุคอยู่เกาครับ

ไกรสร หา ลี้ว่างนะ

บอย มันหลุคอยู่เกาครับ

ไกรสร ท่วงนี้ะหรือหลุคอยู่เกา

บอย ครับ มันหลุคอยู่หลายวันแล้วครับ

ไกรสร แล้วทำไมลี้ลไม่ขอม

บอย เออ...เออ...ผมลี้ลไปครับ

ไกรสร นี่ ลี้ลทุกกับเจ้าพนักงานนะ ระวังให้ดี ลี้ลต้องทุกให้มันแน่ ลี้ลแน่ไมหรือว่า
ท้วงนี้มันหลุคนานแล้ว

บอย โห้ ผมเห็นกับตานีครับ เห็นมาหลายวันแล้ว

ไกรสร แล้วทำไมถึงไม่ขอมเสียให้ดี

บอย ผมก็เรียนแล้วนี่ครับว่าผมลืมไป
 ไกรสร ระดังหน้อย ลีลต้องพูดให้มันแน่ เทียวลีลจะพลลยแยะไปค้วย
 นรา ละโงกออกไปคูชิ มันมีทางลงไปไค้ไหม

(ไกรสรชะโงก)

ไกรสร เอ นรา มันก็น่าจะลงไปไค้ถ้าพยายาม นี่โง่ ลงไปตามรางที่น้ำนี้แหละ แค่ว่า
 ก็ตาย ที่เกาะมันไม่มี คนที่ลงไปไค้มันต้องเก่งชั้นมือกา
 นรา คุณคิดว่า คนขนาดคุณว่องคงจะลงไปไค้ไหม
 ไกรสร ผมเคยรู้จักคุณว่อง แก่ดีเป็นคนแข็งแรง แก่น่าจะปีนลงไปไค้
 หลวงเทพ ถ้าไฉนนายว่องปีนลงไปทางนี้ มันก็มีพิรุช มันต้องเป็นคนยิงแม่สังศรีแน่นอน
 นรา ก็น่าคิด
 หลวงเทพ ไม่น่าคิดละ มันเป็นเรื่องที่เคียว คนอย่างนายว่อง มันจอมนักเลง ผมรู้ประวัติมันดี
 ไกรสร เรื่องมันไม่ยากหรอกครับ เทียวก็รู้ คุณสังศรีเป็นพยานสำคัญ รอให้แกพิน เรารู้
 ว่าใครเป็นคนยิงแก อย่าเพิ่งไปโทษคุณว่องแกเลย
 หลวงเทพ แล้วไฉนนายว่องมันหายไปไหนละ คุณसारวัตร
 นรา นั่นซี คุณว่องไปไหน ประทุทองไล่กลอนข้างใน แต่ไม่มีใครอยู่เลย
 ไกรสร คนที่อยู่ในห้องนี้ต้องเป็นยิงคุณสังศรี ผมว่าผมสันนิฐานไม่ผิดแน่ แต่เทียวก็รู้
 เอ๊ะ นั้นแว่นตาใคร แทะกอยู่กลางห้องนั่นนะ
 นรา เออ จริงซี

(เสียงผีเท้าเดินไปที่แว่น)

ไกรสร นี่หลักฐานสำคัญมาก เทียวก่อน ค่อย ๆ หยิบ เสนข้างซ้ายแตกละเอียด ข้างขวาราว
 แว่นของใคร คุณพรรณี นี่แว่นคุณว่องใช่ไหม
 พรรณี ไม่ใช่ค่ะ

- โกธรสร คุณแน่ใจ
- พรรณี คุณว่องไม่เคยสวมแว่นนี้คะ คุณว่องไม่ใช่คนสายตาสั้น นี่เป็นแว่นคนตาสั้นไม่ใช่หรือคะ
- โกธรสร ถูกแล้ว แว่นคนตาสั้น กรอบทองเสียด้วยซี นี่ นรา คุณลองอ่านตัวหนังสือตัวยิบ ๆ ที่กานแว่นซี มันว่ายังไง ..บริษัท..ไทย..อะไรนะ..ใช่เลยจนตัวหนังสือสีกเกือบหมด
- นรา เกียวก่อน..คุณเอียงหน้ายซี ให้เขามุมแสงสักหน่อย ..บริษัท..ไทย..ร..อะไรนะ
 อะไร..มีตัว ว ตัว น..นำหน้าตัว ร. มันเหมือนตัว ก. อ้อ ผมรู้แล้ว..บริษัท
 ไทยการด่วน จำกัด
- โกธรสร แน่ คุณอ่านถูกแล้ว บริษัทไทยการด่วน จำกัด นี่ คุณพรรณี คุณแน่ใจนะว่าไม่ใช่
 แว่นตาคุณว่อง
- พรรณี คิดันแน่ใจคะ
- โกธรสร ถ้าเช่นนั้น มันควรจะเป็นแว่นตาของใคร ใครเข้ามาในห้องนี้บ้าง ..เป็นของ
 คุณสงศรีได้ไหม
- นรา โนเชอร์ สงศรีแกไม่เคยใส่แว่นเลย นอกจากแว่นกันแดด นี่มันแว่นคนตาสั้น
- โกธรสร เจ้าของแว่นตานี้คงเป็นตัวการคนหนึ่ง เอ๊ะ คุณคุณนั้น โป๊ะไฟฟ้ากระดากทำไมถึงได้
 ตกลงมานอนที่พื้นห้องละ อ้าว หนังสือสองเล่มก็ตกลงมานอนอยู่ด้วย นี่ คุณนรา นี่มัน
 รอยอะไร เห็นไหม..รอยลากอะไรหนัก ๆ..ครูดไปเป็นทางเหียว..พื้นซีด มันชัก
 ขี้ขี้ง จึงเห็นถนัด..เอ๊ะ มันเลี้ยวไปทางมุมตู้ ตามมาคูชี อ้าว นั่นประตูอะไร..
 มันไปหยุดอยู่ที่ประตูพอดี
- * บอย ห้องน้ำครับ นั่นประตูห้องน้ำครับ
- โกธรสร เรายังไม่ได้กุญในห้องน้ำ ใครลากอะไรเข้าไปในห้องน้ำ เช้ามาคูชี เอ๊ะ เปิดไม่
 ออก บอย ใครใส่กลอนข้างใน
- * บอย ผมไม่ทราบครับ ถ้าใส่กลอนข้างใน ก็ต้องมีคนอยู่ข้างใน
- โกธรสร ใครอยู่ข้างใน เปิดประตู เปิดประตูเกียวนี่ นี่คำรวจ นี่มันอะไรกัน ไม่มีเสียงอะไร

เลย (ไกรสรทบประทุบัง ทุหลายที) ไม่ได้เรื่องเสียแล้ว นี่ บ้อย พังประทุ
เข้าไป ล้อสองคนตักกันกระแทก เจ้า กระแทกเข้าซิ

(เบียงกระแทกประทุ แล้วก็มีเสียงประทุเปิดดังโครมใหญ่)

ไกรสร	เท่านั้นเอง อ้าว ไม่มีคนลิก นี่มันอะไรกัน เอ๊ะ นรา นั้น ใคร (เสียงดังอย่างตกใจ)
นรา	อ้าว ค่ายแล้ว
พรวณ	ว้าย (ร้องหวีดอย่างตกใจสุดขีด)

(คนกรี)

၁၈၈၈ ခု
 ၁၈၈၈ ခု ၁၈၈၈ ခု
 ၁၈၈၈ ခု ၁၈၈၈ ခု
 ၁၈၈၈ ခု ၁၈၈၈ ခု

— ബ്ര —

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก. กุรุมะโรนิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท.โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงนาฬิกาตี ๒๓.๓๐ น. โปรคใช้นาฬิกาที่ตีเป็นเสียงเพลง)

ကဏ္ဍ: ခြေထောက်

(เสียงฝีเท้าคนหลายคน เดินไปที่ประตูห้องของว่อง)

พรณี ห่อนี้คะ

ไกรสร ปีกไล่กลอนกระมัง (ลดลงัน เคาะ ทุบคั้งขึ้น ๆ) คุณว่อง คุณว่อง ไกรอยู่ข้างฟืน
เปิดประตู ไกรอยู่ข้างโน เปิดประตู

(เสียงเคาะ ทุบ ตบประทุกังคัลไปฉีกครุฑหนึ่ง)

ไกรสร ไม่ได้เรื่องเสียแล้ว ผมว่าเรื่องมันคงมากกว่าเรื่องคุณส่งศรีบุญยัง เราต้องฟัง
 ประตุเข้าไป ..อ้อ...เดี๋ยวก่อน..คุณพรรณี คุณมีทางเข้าห้องนี้โดยไม่ต้องฟัง
 ประตุไหม

พรณี ต้องเขาทางหน้าต่างคะ แต่เราไม่ทีทางจะไต่กำแพงออกไปดูหน้าต่างได้

ไกรสร ถ้างักพัง ผมเคาเอง

(ไกรสรโถมทัชเข้ากระแทกประตู่ เสียงกระแทกประตู่หลายครั้ง ในที่สุด
ก็มีเสียงประตู่เปิดโครมลลกลไป เสียงผีเห่าคนเข้าไปในหล่ง)

ไกรสร เกือบตาย (หอบ) กลอนมันพิเศษเกินไป (หอบ) เคี้ยวครบ ทุกคนโปรดย่ำ
เพ็งวุ่นวาย โปรดย่ำเคลื่อนย้ายอะไรในหล่งนี้ ให้ผมตรวจดูให้ละเอียดจริง ๆ
ทุกสิ่งทุกอย่างในหล่งนี้เป็นหลักฐานสำคัญทั้งนั้น

(เสียงเค็น เสียงเปิดประตู่แล้วก็มีเสียงเปิดประตู่อีกชั้นหนึ่ง เสียงเค็นไป
เค็นมา เสียงเคลื่อนเก้าอี้ เสียงบน)

ไกรสร ไม่มีคุณว่องเลย มันเคียงคุณว่องไม่ใช่หรือ เื่อ มีรอยคนนอนนี้ เื่อ นี่เลือกอะไร
นรา เลือกคนแน่ ที่ผ้าปูที่นอนก็มีอีกหลายหยก

หลวงเทพ ฆาตกรรมลึกลับเสียแล้ว เลืกคนนั้นใช่ไหม

ไกรสร เคี้ยวก่อน ไกรดย่ำจับอะไรนะครับ โปรดย่ำปฏิบัติตามคำสั่งผม เคียงนี้เป็นเคียง
คุณว่องใช่ไหม บอย

+ บอย ใช่ครับ

ไกรสร คุณว่องนอนนี้ทุกคืนใช่ไหม

+ บอย ไม่แน่ครับ แต่คืนนี้ท่านว่าจะนอน ผมก็เลยมาทำความสะอาดตั้งแต่เช้า ผมเปลี่ยน
ผ้าปูที่นอนใหม่หมด ปลอกหมอนก็เปลี่ยน

ไกรสร ลืกเห็นเคียงนี้ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่

+ บอย (ดี) เมื่อทุ่มหนึ่งครับ เมื่อสี่ชั่วโมงกว่ามานี้เอง ผมเจอน้ำเย็นขึ้นมาใส่ตู้เย็น

ไกรสร เมื่อลืกเห็นคนทุ่มหนึ่ง ที่นอนมีรอยยับอย่างนี้หรือเปล่า

+ บอย ไม่มีเลยครับ ผมปูเรียบที่เคียว ยังไม่มีใครขึ้นมานอนเลย

ไกรสร เอาละ และหลังจากทุ่มหนึ่ง ลืกไม่ได้ขึ้นมาที่หล่งนี้จนลืกเสียใช่ไหม

+ บอย ไม่ได้ขึ้นมาเลยครับ

- ไกรสร นอกจากลื้อแล้ว ควรจะมีใครขึ้นมาอีกไหม
- + บอย ไม่มีแน่ครับ เพราะผมถือกุญแจ ผมทำความสะอาดห้องแล้วผมก็ใส่กุญแจ ผมเขานำมาใส่ตู้เย็น เวลาออกไป ผมก็ใส่กุญแจ
- ไกรสร ห้องนี้มีกุญแจกี่ดอก
- + บอย สองดอกครับ ผมเก็บไว้ดอกหนึ่ง ท่านผู้จัดการเก็บไว้ดอกหนึ่ง
- ไกรสร ลื้อเคยรู้ใหม่ว่า มีกุญแจดอกที่สามหรือเปล่า
- + บอย ไม่ทราบครับ ผมเคยเห็นแค่สองดอก ท่านผู้จัดการจะมีก็ดอก ผมไม่ทราบ
- ไกรสร แปลว่า ที่นอนนี้มีรอยยุง ระหว่างตุ่มหนึ่ง จนถึงเคียนี่ คุณว่องขึ้นมาที่ตุ่ม
- พรวณีย์ ก็จวนหาตุ่มคะ
- ไกรสร คุณส่งศรีละ
- พรวณีย์ หาตุ่มตรงคะ
- ไกรสร คุณว่องคงจะขึ้นมานอน คงไม่มีใคร คุณส่งศรีจะคงขึ้นมาพบคุณว่องในห้องนี้ แล้วนี้คุณว่องไปไหน คุณแน่ใจหรือว่า หลังจากที่ได้ยินเสียงปิ่นลั่น คุณไม่เห็นคุณว่องวิ่งลงบันไดไปข้างล่างเลย
- พรวณีย์ แน่ใจคะ
- ไกรสร แปลว่า คุณว่องยังคงอยู่ข้างบนนี่
- พรวณีย์ คิดนึกคิดว่าคงเป็นเช่นนั้นแหละคะ
- ไกรสร แต่ประตูห้องคุณว่องใส่กลอนข้างใน เราคงฟังเข้ามา ถ้าคุณว่องออกไปส่งคุณส่งศรีข้างนอก ประตูนี้ไม่ควรใส่กลอนข้างใน นี่แสดงว่าต้องมีคนอยู่ข้างในห้องนี้ สมมุติว่า คุณว่องไปส่งคุณส่งศรีแล้วก็กลับเข้ามาในห้อง ปักประตูลงกลอน แล้วก็เกิดยิงกันขึ้นข้างนอก ในกรณีเช่นนั้น คุณว่องก็จะคงเปิดประตูลอกมาดูอีก คุณว่องควรจะพบคุณส่งศรีนอนจมเลือดอยู่หน้าประตูห้องนั่งเล่น คุณว่องควรจะร้องละละ เรียกให้คนมาช่วยกัน คุณพรวณีย์ คุณได้ยินเสียงคุณว่องร้องหรือเปล่า
- พรวณีย์ แปล่าคะ ไม่มีเสียงใครร้องเลย

ไกรสร ก็ต้องแปลว่า คุณว่องไม่ได้ออกมาที่คุณสงศรี หรือออกมาแล้ว แต่รีบวิ่งกลับเข้าห้อง
 ลึกแล้วก็ดงกลอนแน่น คุณว่องไม่ควรทำเช่นนั้น แต่ทำไมถึงได้ทำ

หลวงเทพ จริงแะ ทำไมไฉ่ว่องจึงได้ทำอย่างนี้ ทงมันใส่กลอนข้างใน มันคงอยู่ในห้องนี้
 คุณไต้เตียงซี คุณसारวัตร

ไกรสร (ก้มลงดูไต้เตียง) ผมรู้ว่าไม่มี มันก็ไม่มีจริง ๆ หน้าตางั้น..บางที่คุณว่องอาจ
 หนีออกไปทางหน้าต่างนั้นก็ได

หลวงเทพ เฉล จริงซี หน้าตางมันเปิดโรยอยู่นั้นยังใจ เอะ คุณसारวัตร คุณดูมานหน้าตางนั้นซี
 หวงมันหลุดเห็นไหม มันคงมีใครถึง

ไกรสร คุณหลวงคาคี มาช่วยกันดู

(เสียงเดินไปที่หน้าต่าง)

ไกรสร มีคนใช้หน้าต่างนี้แน่ หวงมันหลุดนี่ใจ

+ บอย เคยมาก่อนครับ นั้นมันหลุดอยู่เก่าครับ

ไกรสร หา ลึ่วว่าไฉนะ

+ บอย มันหลุดอยู่เก่าครับ

ไกรสร หวงนั้นะหรือหลุดอยู่เก่า

+ บอย ครับ มันหลุดอยู่หลายวันแล้วครับ

ไกรสร แล้วทำไมลึ่วไม่ซ่อม

+ บอย เอ้อ...เอ้อ...ผมลึ่วไปครับ

ไกรสร นี่ ลึ่วพบกับเจ้าพนักงานนะ ระวังให้ดี ลึ่วต้องพูดให้มันแน่ ลึ่วแน่ไมหรือว่า
 หวงนี้มันหลุดมานานแล้ว

+ บอย โห้ ผมเห็นกับตานีครับ เห็นมาหลายวันแล้ว

ไกรสร แล้วทำไมถึงไม่ซ่อมเสียให้

บอย ผมก็เรียนแล้วนี่ครับว่าผมลืมไป

ไกรสร ระดังหน้อย ลีลต้องพูดให้มันแน่ เกี้ยวดีจะพลอยแย้ไปด้วย

นรา ละโจกอลกไปคูชี่ มันมีทางลงไปไค้ใหม่

(ไกรสรชะโจก)

ไกรสร เอ นรา มันก็น่าจะลงไปไค้ถาพยายาม นี่ใจ ลงไปตามรางไค้ไค้ไหนแหละ แก่พลาดก็ตาย ที่เกาะมันไม่มี คนที่ลงไปไค้มันคงเก่งชั้นมือกา

นรา คุณคิดว่า คนขนาดคุณว่องคงจะลงไปไค้ใหม่

ไกรสร ผมเคยรู้จักคุณว่อง แก่เป็นคนแข็งแรง แก่น่าจะปีนลงไปไค้

หลวงเทพ ถ้าไค้นายว่องปีนลงไปทางนี้ มันก็มีพิธี มันคงเป็นคนยิงแม่สังศรีแน่นอน

นรา ก็น่าคิด

หลวงเทพ ไม่น่าคิดละ มันเป็นเรื่องที่เกี่ยว คนอย่างนายว่อง มันจอมนักเลง ผมรู้ประวัติมันดี

ไกรสร เรื่องมันไม่ยากหรอกครับ เกี้ยวก็รู้ คุณสังศรีเป็นพยานสำคัญ รลให้แกฟัง เรารู้ว่าใครเป็นคนยิงแก ลยาเพิ่งไปโทษคุณว่องแกเลย

หลวงเทพ แล้วไค้นายว่องมันหายไปไหนละ คุณसारวัตร

นรา นั่นซี คุณว่องไปไหน ประทุหลงไล่กลอนข้างโน แต่ไม่มีใครอยู่เลย

ไกรสร คนที่อยู่ในหล่งนี้คงเป็นยิงคุณสังศรี ผมว่าผมสันนิษฐานไม่ผิดแน่ แต่เกี้ยวก็รู้ เอ๊ะ นั่นแวนตาใคร แทกลูกกลางหล่งนี้นะ

นรา เออ จริงซี

(เสียงฝีเท้าเดินไปที่แวน)

ไกรสร นี่หลักฐานสำคัญมาก เกี้ยวก่อน ค่อย ๆ หยิบ เล่นข้างซ้ายแกละเลียด ข้างขวาราว แวนของใคร คุณพรดี นี่แวนคุณว่องใช่ใหม

พรดี ไม่ใช่ค่ะ

ไกรสร คุณแน่ใจ

พรรณี คุณว่าลงไม่เคยสวมแว่นนี้คะ คุณว่าลงไม่ใช่คนสายตาสั้น นี่เป็นแว่นคนตาสั้นไม่ใช่หรือคะ

ไกรสร ถูกแล้ว แว่นคนตาสั้น กรอบทองเล็กด้วยซี นี่ นรา คุณลองอ่านตัวหนังสือสิด้วยสิบ ๆ ที่ร้านแว่นซี มันว่ายังงี้ ..บริษัท..ไทย..อะไรนะ..ใช่เลยจนตัวหนังสือเล็กเกือบหมด

นรา เกียวก่อน..คุณเลียงหนอยซี ให้เขามุมแสงสักหนอย ..บริษัท..ไทย..ร..อะไรนะ รอะไร..มีตัว ว ตัว น..น่าหน้าตัว ร. มันเหมือนตัว ก. อ้อ ผมรู้แล้ว..บริษัท ไทยการแว่น จำกัด

ไกรสร แน่ คุณอ่านถูกแล้ว บริษัทไทยการแว่น จำกัด นี่ คุณพรรณี คุณแน่ใจนะว่าไม่ใช่ แว่นตาคุณว่าลง

พรรณี คิดแน่ใจคะ

ไกรสร ถ้าเช่นนั้น มันควรจะเป็นแว่นตาของใคร ใครเข้ามาในห้องนี้บ้าง ..เป็นของ คุณสงศรีได้ไหม

นรา โนเชอร์ สงศรีแกไม่เคยใส่แว่นเลย นอกจากแว่นกันแดด นี่มันแว่นคนตาสั้น

ไกรสร เจ้าของแว่นตานี้ต้องเป็นตัวการคนหนึ่ง เอ๊ะ คุณคุณนั้น โปะไฟฟ้ากระดากทำไมถึงได้ ตกลงมานอนที่พื้นห้องละ อ้าว หนังสือสองเล่มก็ลงมานอนอยู่ด้วย นี่ คุณนรา นี่มัน รอยอะไร เห็นไหม..รอยลากอะไรหนัก ๆ..ครูดไปเป็นทางเดียว..พื้นซีด มันชัก ชี้ฝั่ง จึงเห็นถนัด..เอ๊ะ มันเลี้ยวไปทางมุมตู้ ตามมาคูซี อ้าว นั่นประตูละหรอ.. มันไปหยุดอยู่ที่ประตูพอดี

+ บอย ห้องน้ำครับ นั่นประตูห้องน้ำครับ

ไกรสร เรายังไม่ได้อยู่ในห้องน้ำ ใครลากอะไรเข้าไปในห้องน้ำ เขามาคูซี เอ๊ะ เปิดไม่ ออก บอย ใครใส่กลอนข้างใน

+ บอย ผมไม่ทราบครับ ถ้าใส่กลอนข้างใน ก็คงมีคนอยู่ข้างใน

ไกรสร ใครอยู่ข้างใน เปิดประตู เปิดประตูเดี๋ยวนี้ นี่ตำรวจ นี่มันอะไรกัน ไม่มีเสียงอะไร

เลย (ไกรสรทบประทุบัง ๆหลายที) ไม่ได้เรื่องเสียแล้ว นี่ บอย พังประทุ
เข้าไป ล้อตลกคนผัดกันกระแทก เจ้า กระแทกเข้าซี

(เสียงกระแทกประทุ แล้วก็มีเสียงประทุเปิดกังโครมใหญ่)

ไกรสร เท่านั้นเอง อ้าว ไม่มีคนลี้ก นี่มันอะไรกัน ละ นรา นั่น ใคร (เสียงดังอย่างตกใจ)
นรา อ้าว ค่ายแล้ว
พรวณีย์ ว้าย (ร้องหวีดอย่างตกใจสุดขีด)

(คนตรี)

๔๐๗๓ - ไกรสรทบประทุ ๒๒ ก่อหระค: ไกรสรทบประทุ ๒๓
๖
หรือพี่เจ้าหะค: สักวันก็มรดบระทุบระทุบ
๑
อติเรก สักวันก็มรดบระทุบ ๑ นรา
๑๑๗ คาราคา ~ ทบคณ
๑๑๗ สักวันก็มรดบระทุบ ~ ไกรสร
๑๑๗ สักวันก็มรดบระทุบ ~ พรวณีย์
๑๑๗ สักวันก็มรดบระทุบ ~ ๒
๑๑๗ สักวันก็มรดบระทุบ ~ ๒
๑๑๗ สักวันก็มรดบระทุบ ~ ๒